

مضمون جنسی ندارند، بلکه جذبه و وسوسه‌انگیز خلق جنسیت جدید و هویتی کاملاً تازه را به نمایش می‌کنند. در داستانی که آن چنان عجیب نمی‌نماید تا بخواهیم آن را ساختگی و خیال‌پردازانه ببنداریم، براندون اسیر خانواده جدیدی شده که در آن مشکلاتی برایش ایجاد می‌شود. در مرکز این خانواده لاتا است که با مادر دوست خود زندگی می‌کند و یک دوست پسر سالخورده به نام جان لاتر - Peter Sarsgaard دارد که هنوز دور و بر خانه می‌بلکد.

براندون از نظر جان و تام شخص خطرناکی محسوب می‌شود. تام شخصیتی لافزن و زورگو دارد و رفتارش به طرز مبالغه‌آمیزی مردانه و زورگوست که زنان را کوچک می‌پندارد.

کریستین واگون Christine Vachon مدیر تولید فیلم، می‌گوید: این فیلم فقط درباره دو جانی ابله نیست که کسی را می‌کشند. فیلم درباره آدم‌هایی است که دنیایی بس حسرت و آسیب‌پذیر دارند و قلب تحمل از بین رفتن عقاید و تصوراتشان را ندارند.

فیلم پسرها گریه نمی‌کنند، که آدم‌های شنوورش نیز شبیه قربانیان هستند، جنبه زورگویانه و قلندر مآبانه مهاجران نشان می‌دهد. تینا به دلیل فقدان روحیه کهنه‌توزانسه، غضب، یأس و خشم این مردان را برمی‌انگیزد و آن‌ها که در نهایت احساس فریب خوردگی می‌کنند به تینا می‌گویند: «تو می‌تانی که خودت باعث و بانی این مسائل ناخوشایند بودی».

فیلمساز هرچگاه در توصیف و به تصویر کشاندن شخصیت‌های درگیر و صاف و ساده شهرستانی از پند و اندرز کسالت‌آور بهره نمی‌گیرد.

نمایشگر فیلم به نحوی مسحورکننده تفاوت غوطه‌ور بودن در بوچی - سرگرمی مطلوب فالنر - و برخاستن از حالت بیهوشی را تجربه می‌کند. همان طور که براندون و لاتا آن را در هنگام عاشق شدن به یکدیگر، با ظرافت بسیار، انجام می‌دهند. فیلم با حرکت بی‌امان و تعلیق درونی‌اش به سمت مصیبت، جذابیت‌هایی را که براندون ارائه کرده، تداوم می‌بخشد. برخلاف غالب فیلم‌هایی که ترازوی مبهوت‌کننده‌ی دارند، به نظر می‌رسد این فیلم می‌تواند امیدوارکننده باشد. □

کارگردان: Kimberly Peirce

فیلمنامه: Ms. Peirce & Andy Blenan

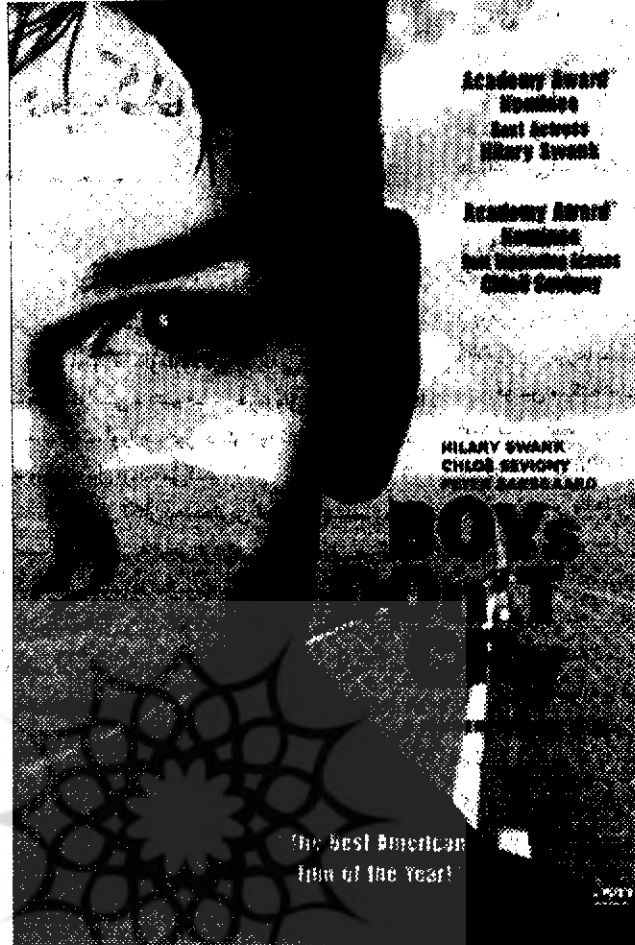
مدیر فیلمبرداری: Jim Denault

تدوین: Tracy Granger & Lee Percy

موسیقی: Nathan Larsen

پخش: Pictures Fox Searchlight

زمان فیلم: ۱۱۴ دقیقه

پسرها گریه نمی‌کنند

بازیگرانش پیش‌رفته است. کلونه سپوینگی Chloë Sevigny در نقش لاتا تیسدل Lana Tisdell نقشی هم‌تراز شوانک دارد. او با شخصیتی ساده و بی‌پیرایه عاشق مردانگی ظاهری براندون شده و این ذات لاتا است که باعث تغییراتی آبی در عقیده و ایمان براندون می‌شود. فیلم بدون تسلیم شدن به احساساتی‌گری، توضیح فوق‌العاده‌ی از جزئیات شخصیت براندون می‌دهد، گرچه فیلم بعضی از اطلاعات فیلم هستند قبلی The Brandon Teena Story را خلاصه می‌کند، اما فیلمنامه با توجه به شخصیت‌های واقعی و حقایق تاریخی نوشته شده است. فیلم لحنی از خوش‌بینی هیچ‌انگیز را برای مدتی طولانی دنبال می‌کند. هر منتقدی بدون شک مجذوب شادابی تینای اولیه فیلم خواهد شد. که از لینکلن مرکز نبراسکا به شهر کوچک فالز نقل مکان کرده است. تینای جوان در شهر جدید خود را به شکل یک مرد در می‌آورد و توانایی می‌یابد که همان دامن شادابی ز پریمیستی تینای مرد شده به هنگام ملاقات با زنان تماشاگر و تحت تأثیر قرار می‌دهد. سحنه‌هایی که اصلاً

ساخته چشمگیر کیمبرلی پیرس Kimberly Peirce با نام پسرها گریه نمی‌کنند Boys Don't Cry روایت مهاجری عجیب و پسر سر و صدای براندون تینا Brandon Teena است. او که شخصیتی محبوب و دوست‌داشتنی دارد. مورد تجاوز قرار گرفته و چه قتل می‌رسد. رسانه‌های گروهی مهاجری قتل براندون را مورد توجه قرار می‌دهند اما واقعیت را به شدت تحریف می‌کنند. با این حال خفنه‌پیرس راهی پیدا کرده تا بتواند آن واقع را شبیه به آن چه در حالی وکلایده و در نهایت خوشتردی ارائه شده و تحت تأثیر اندیشگی «ترازوی آمریکایی» اثر تئودور درایزر Theodore Dreiser بیان کند.

فیلم پسرها گریه نمی‌کند فقط یک بیوکرافی نیست و تلاش می‌کند تا آن چیزی را براندون تا زندگی‌اش برای همیشه تغییر داده، آشکار کند. بیشتر اعتبار فیلم از هیلاری سوانک Hilary Swank است اما برخلاف آن چه در ابتدای فیلم به نظر می‌رسد، کل فیلم متکی بر ایفای نقش زیرکانه این هنرپیشه زیبا نیست. فیلم حاصل تلاش گروهی است که با هدایت خردمندانه گارگردان، صحنه‌پردازی خوب و حس قوی و ذاتی